

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

ÚNOR 2025

AŤ JSI VELKÝ NEBO MALÝ
NEBO AKORÁT, BŮH TĚ MÁ RÁD
AŤ JSI TLUSTÝ NEBO HUBENÝ
NEBO AKORÁT, BŮH TĚ MÁ RÁD.
ON TĚ MILUJE, KDYŽ SE TĚŠÍŠ,
TĚ MILUJE, KDYŽ BREČÍŠ,
TĚ MILUJE, KDYŽ SI HRAJEŠ
TĚ MILUJE, KDYŽ SPIŠ
JE TO JEDNO JAK SE CÍTIŠ
A JAK VYPADÁŠ
[BŮH TĚ MÁ RÁD. TAK VZDEJ
MU CHVÁLU]
BŮH TĚ MÁ RÁD. I TEBE, I TEBE,
I TEBE, I TEBE ... I MNE !

ÚVODNÍ SLOVO

KŘÍŽEK NA OLTÁŘNÍM STOLE V HEJČÍNĚ

Milí farníci, podle své zkušenosti věřím, že to, co víme o kostele a jeho historii, nám může pomoci k hlubší modlitbě v něm. Rád bych vám proto i písemnou formou předložil informace, které jsem zmínil na začátku promluvy minulou neděli (26. ledna).

Na čelní straně křížku, který stojí na oltářním stole v hejčínském kostele, je dole uvedeno datum: **27. 8. 1929**. A na zadní straně křížku je vyryto věnování: **Naší milé Aniče v upomínku na její nejšťastnější den věnuje bratranec Tomáš s rodinou**. Co z těchto údajů můžeme poznat o původu křížku a o lidech, s nimiž byl spjatý?

I když pro to nemám přímý důkaz, jsem přesvědčený, že křížek souvisí s někdejší řepčínským klášterem sester dominikánek. Tyto řeholnice v Řepčíně působily od roku 1889 a postupně tu vybudovaly celek několika škol, dokonce včetně učitelského ústavu (tj. pro vzdělávání budoucích učitelek). Dnes se v těchto prostorách nachází ZŠ Svatoplukova. Od roku 1924 byl ve zdejší klášterě umístěn i tzv. juvenát kongregace, tedy výchova řádového dorostu.

Sestry dominikánky skládaly řeholní sliby obvykle na svátek svatého Augustina: 28. srpna. A již v předvečer svátku probíhala obláčka, při níž nové uchazečky dostaly řeholní oděv a začaly noviciát, po jehož skončení mohly i ony složit řeholní sliby.

27. 8. 1929 mělo obláčku 18 dívek. Aniček bylo mezi nimi pět. Dvě však byly později z řádu propuštěny, což znamená, že jim

bylo vráceno vše, co získaly.

Co jsem ale už v promluvě nezmínil: třetí Anička přišla do kláštera poté, co prožila část svého mládí v sirotčinci, kam ji nechala umístit vzdálenější

rodina. Tedy není pravděpodobné, že právě v této rodině by se odehrálo darování (jistě ne levného) křížku.

Takže pokud jsme se v nějakém předpokladu nezmýlili, křížek nejspíš od příbuzných dostala sestra Evangelista Pracharová z Poštorné nebo sestra Eusébie Nevřelová. Všechny tyto informace mi ochotně poskytla sestra Benedicta Hubnerová, když jsem se na ni v minulých dnech obrátil. Dokonce mi poslala i nekrology posledně zmíněných sester. Přečetli jsme si je v neděli na společenství mládeže a většina z nás tipovala, že křížek pochází od rodiny sestry Evangelisty. Ale naše domněnky mi připomínají chůzi po ledě, který je stále tenčí...

Jak se křížek dostal z kláštera do našeho kostela, nevím. Osobně se domnívám, že se tak stalo při rušení kláštera (posledních 53 sester bylo odtud odvezeno 25. 9. 1950 do Bohosudova). Určitě se nám ale nyní stal svědkem víry a velké úcty k řeholnímu životu (a k životu s Kristem vůbec). Svědkem němým, který ale i dnes oslovuje.

* * *

A zajímalo by vás, jak se odvíjel život sester dominikánek po násilném ukončení jejich učitelského působení, nebo vůbec celý život takové řeholnice? Ukazuje nám to třeba právě nekrolog sestry Evangelisty:

Narodila se 15. 7. 1902 v Poštorné u Břeclavi v křesťanské rodině jako předposlední ze sedmi dětí. Když dospěla, dosáhla po

dlouhých prosbách od svých rodičů dovolení ke vstupu do kláštera. Po předběžném vzdělání absolvovala jako čekatelka studium v ústavě pro učitelky odborných škol pro ženská povolání ve Vesně v Brně.

Ve svých 27 letech přijala 27. srpna 1929 řeholní roucho naší kongregace. Po roce složila sliby a v milostivém létě 1933 sliby doživotní.

Dvanáct roků vyučovala na odborné škole pro ženská povolání ve Vyškově. Byla známá jako důsledná, houževnatá a neobyčejně dovedná kuchařka, ale i přísná učitelka. Po osvobození v roce 1945 působila na stejném typu školy tři roky v Řepčíně. V době okupace vyráběla jeden rok lykocelové tašky v „Dorce“ a dva roky vařila v německém lágru ve Střelicích. Pak vedla jeden rok kurs v Řepčíně.

V roce 1950 byla s řepčínskými sestrami vyvezena do Bohosudova a po roce byla zaměstnána jako tovární dělnice v Benešově nad Ploučnicí. V letech 1953 až 1960 pracovala v Broumově v Chrámové službě. Následujících devět let prožila v domově důchodců v Hodoníně jako výpomocná síla a čtyři roky vařila v biskupské rezidenci v Litoměřicích. Jako sedmdesátiletá byla přeložena do Kadaně, kde po deset let zastávala službu vrátné,

a přitom pilně háčkovala cingula (ozdobné šňůry k přepásání spodních mešních rouch), která tenkrát kněží ještě užívali.

Sestra Evangelista jak v duchovním životě, tak v i v práci vyvíjela velké úsilí. Jako nejstarší členka řeholní rodiny v Kadaň byla spolusestrám příkladem hluboké zbožnosti, pečlivosti a úcty, s jakou přistupovala k liturgickým a řeholním úkonům. I při slabosti vysokého věku prodlévala dlouhé hodiny v usebrání před svatostánkem. Při stupňující se ztrátě paměti zůstala jí osobní ukázněnost a vypěstované dobré návyky.

Několik posledních dnů, kdy pro rozpad kyčelního kloubu byla upoutaná na lůžko, prožila tiše ve vnitřním soustředění a stálém posouvání růžencových kuliček.

Pán svou dobrou a věrnou služebnici našel připravenou. Ve večerních hodinách dne 27. června 1991 se šťastným výrazem ve tváři vešla v radost svého Pána.

Pohřbu 2. července po mši svaté koncelebrované čtyřmi kněžími ji kromě sester doprovodili ke hrobu praneteř s manželem, kteří jí do hrobu vsypali hlínu z rodného domova. Drahá sestro Evangelisto, vyprošujte nám ducha pravé zbožnosti a řeholní ukázněnosti. Odpočiňte v pokoji.

P. Gorazd

DUCHOVNÍ OBNOVA FARNOSTI

Vzpomínky na P. Vladimíra

Nedávno jsme v pastorační radě řešili, kdo by nám mohl letos přednášet na duchovní obnově farnosti (tzv. DOFce). Měli jsme poslat otci Gorazdovi nějaké návrhy. Mám velkou radost, že byl vybrán „můj kandidát“ – otec Vladimír Záleský. Otec Gorazd mě požádal, abych napsala pár vzpomínek na něj a tím vám ho představila.

Poznala jsem ho na začátku devadesátých let v mé rodné farnosti, Velkém Meziříčí, působil tam tehdy jako kaplan. Ochotně

a radostně se věnoval nejen našemu mládežnickému společenství, ale vlastně všem lidem z farnosti. Byl velmi srdečný a měl zájem o lidi.

Když byl přeložen, jezdili jsme za ním na víkendy do jeho dalších farností a i tam jsme zakoušeli jeho hloubku a zároveň spontánnost. Například nás o jednom víkendu zapojil do evangelizace. Věděl, že jsou mezi námi mladí, kteří rádi hrají divadlo. Nacvičili jsme několik pantomim s duchovní tematikou, a ty jsme potom zahráli lidem z Vla-

dimírovy farnosti, on na to pak navázal a večer vyústil ve společnou modlitbu. Dokázal v nás probudit dary, o kterých jsme nevěděli, že je máme. Pro některé z nás to byla první taková zkušenost.

Jiná vzpomínka, která mi utkvěla, se odehrála v Blansku. Bylo krátce před Květnou nedělí. Přijeli jsme otce Vladimíra navštívit a on nám hned na uvítanou oznámil, že v sobotu zažijeme skvělý výlet. Bylo třeba jít několik kilometrů lesem na jeden statek a odtud přivést osla. Vzali jsme tedy s sebou mrkev a nějaká jablka. Otec Vladimír šel samozřejmě s námi. Cestou tam jsme si povídali a bylo nám veselo. Vyzvedli jsme osla, přesněji oslici Julinku, a vydali se nazpátek. Julinka vyšla odhodlaně, ale po nějaké době se zastavila, nechtěla jít dál. V tu chvíli zafungovala mrkev a jablka. Jenomže pochoutek ubývalo a intervaly chůze se zkracovaly, Julinka už měla té túry plné zuby a v jeden moment už nepomohlo nic, ani táhnutí za ohlávku, ani tlačení zezadu, ani mrkev a jablka, která už stejně docházela... Nakonec jsme museli povolat větší auto a Julinku do něj naložit. Byla u toho samozřejmě velká zábava. Julinka pak posloužila při slavnostní liturgii Květné neděle a několik let žila spokojeně v Blansku na faře.

Jindy v létě, když bylo velké sucho, jsme s otcem Vladimírem, skautem s přezdívkou Šagi a ochráncem přírody, zachraňovali z vysychajícího potoka raky. Sbírali jsme je do nádob s vodou a přenášeli je do jiného potoka, kde ještě voda byla.

Vždy, když jsem se s otcem Vladimírem potkala, třeba i po letech, nejen že mě poznal, ale hned navázal na to, co jsme v mládí prožívali a sdíleli. Opravdu požehnaně působil později ve Žďáře nad Sázavou, to vím z doslechu od přátel a známých. Moje neteře se zúčastnily jedné z „expedic“, které otec Vladimír každoročně pořádá. Bere s sebou mládež na různá zajímavá místa v zahraničí, často to bývá spojeno s putováním a poněkud spartánskými podmínkami. Bývá tam duchovní program a zároveň zábava. Myslím, že je to pro mladé skvělá příležitost, jak zažít společenství a přiblížit se Bohu.

Tak tedy neváhejte a přihlaste se na DOFku, abyste mohli načerpat duchovní povzbuzení. Téma, které otec Vladimír vybral, je *Naděje*. A tu jistě potřebujeme všichni.

Alena Rosová

Kdo je kněz, který povede letošní DOF?

Vladimír Šagi Záleský je brněnský děkan a farář v Brně-Bystřici.

V Havlíčkově Brodě byl od roku 1970 jako pětiletý nejmladším vlčetem ve skautském oddíle Blesk. Oddíl vedl pozdější jezuitský kněz P. Josef Tichý – bratr Jestřáb.

Mládí prožil v Klokotech u Tábora. Až do maturity se aktivně angažoval v činnosti Českého svazu ochránců přírody. V době dospívání jej velmi ovlivnily víkendové kurzy a letní chaloupky salesiána, dnes pražského biskupa P. Káji Herbsta. Jeho jediné civilní zaměstnání bylo v ZOO v Brně.

Po vojně, v roce 1986, nastoupil do kněžského semináře v Litoměřicích. Jako kněz působil ve Velkém Meziříčí, v Uherčicích u Hustopeč, v Blansku a v Osové Bítýšce, kde dva roky vedl Diecézní centrum mládeže. Osm let byl duchovním rádcem skautů Brněnské diecéze.

Několik měsíců prožil v Indii v evangelizační škole ICPE. Zde se poprvé setkal s P. Eliášem Vellou, jehož srozumitelné a radostné hlásání evangelia bylo pro něho velkou inspirací.

Od roku 2002 byl farářem ve farnosti Žďár nad Sázavou II – Klášter, kde inicioval obnovu baziliky Nanebevzetí Panny Marie, která vyvrcholila povýšením kostela na baziliku minor papežem Benediktem XVI. Byl správcem poutního kostela sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře a s týmem nadšenců zahájili celkovou obnovu této památky UNESCO.

Již 26 let putuje s mládeží Evropou při expedicích a puťácích. Od roku 2023 působí v Brně.

„Navzdory všemu, co se děje neblahého ... je ve světě dobro, a toto dobro zvítězí díky Bohu, díky Ježíši Kristu vtělenému, ukřižovanému, zmrtvýchvstalému.“

*(P. Vladimír Šagi Záleský, Postní duchovní obnova,
Dolní Bojanovice 15. 3. 2024)*

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2025

PODĚKOVÁNÍ CHARITY OLOMOUC

Vážení a milí páni faráři,
přijměte naše srdečné poděkování za spolupráci při letošním, už 25. ročníku Tříkrálové sbírky. Velmi si ceníme podpory, kterou ze své strany poskytujete této největší dobročinné akci v České republice.

(...)

Charita Olomouc srdečně děkuje všem koledníkům, vedoucím skupinek, místním asistentům, dárcům a všem, kteří sbírku jakkoliv podpořili.

Do letošní Tříkrálové sbírky, která probíhala od 1. do 14. ledna 2025, se na Olomoucku zapojilo přes 1 600 koledníků v 37 obcích a 15 městských částech. Do zapečetěných kasiček dárci v hotovosti vložili úžasných 2 594 759,- Kč, což je téměř o sto tisíc korun více než loni. Spolu s bezhotovostními dary a online koledou se dosud podařilo vybrat 2 672 227,- Kč. Online koledování pokračuje ještě do konce ledna.

Více informací najdete na www.olomouc.charita.cz.

Dne 7. 2. 2025 je uzávěrka výtvarné soutěže **Nakresli tři krále**, 12. 4. 2025 bude **Den pro malé a velké krále**, každoroční poděkování dětem v kině Metropol.

(...)

Ještě jednou Vám za Charitu Olomouc srdečně děkujeme a přejeme vše dobré!

*Centrum dobrovolnictví Charity Olomouc
Dagmar Hubená (město), Milada Malíšková (venkov, OU),
Valentyna Štegnarová*

Z výtěžku Tříkrálové sbírky bude podpořeno:

- Domácí hospicová péče.
- Provoz ordinace praktického lékaře a psychiatra pro lidi bez domova.
  - Stavební úpravy nového zázemí služeb pro lidi s duševním onemocněním.
  - Rozvoj výdejny potravin Centra materiální pomoci.
  - Rychlá finanční a materiální pomoc lidem v nouzi ohrožených sociálním propadem.

HEJČÍNSKÉ PODĚKOVÁNÍ

Poselství spásy nese zimní čas,
Vánoce krásné prošly kolem nás,
Nový rok se nám otvírá,
vše zlé a špatné se starým umírá.

Otec Jan před lety dvaceti pěti
oslovil zástupy malinkých dětí,
oslovil tatínky, maminky těmito slovy:
Pomozte mi drazí, jen vy máte na toto vlohy.

Čas korunkou 25 se teď už zdobí,
mnohé se změnilo z minulé doby.
Neprošla změnou však tradice královská,
viděl jsem nadšení malinkých obrovská.

Hejčín se sjednotil v jediné úsilí,
že účet Charity jako vždy posílí.
Počasí příznivé, přípravy hotové,
tak jdeme do ulic, mí milí Králové.

Koleda probíhá, roznáší radosti,
u dveří všech jistě úsměv se rozhostil,

Melichar letos měl tak krátké nožičky
a Kašpar vzpomínal na teplo své babičky.

Melichar statečně pronáší královský zpěv,
nemůže ulice naplnit nelidský hněv,
všichni se smáli jen, almužnou přispěli,
budoucnost svoji v nich mí milí viděli!

Za děti, za modlitbu, za jakoukoliv pomoc, vstřícnost a nadše-
ní děkuje váš Oldřich Chytilík.

Za hejčinskou farnost naše
skupinky vybraly v 9 kasičkách
částku **87 122,- Kč**.

Zvláštní poděkování patří sku-
pinkám:

Míša Kaňovská: Hanka Hrouz-
ková, Miladka Bartlová, Kristýn-
ka Adamová, Maruška Šupová,
Libuška a Bětuška Navrátilovy,
Sofinka Čermáková a doprovod
Helena Šupová.

Kristýna Návrátová: Alžběta
Návrátová, Beáta Kelerová, Do-
minik Návrat.

Ludmila Návrátová: Jakob Ře-
hák, Soňa Krobotová.

Pavla Lucie Kašparová: Kubík
a Ondrášek Kašparovi, Vendul-
ka, Lucinka, Lukášek a Kristýn-
ka Chmelovi.

Oldřich Chytilík: Vendulka Ži-
vělová, Davídek Nedoma, Lucie
Dorrichová.

Zdeněk Šup a Monika Čermáková: Davídek a Maruška Šupovi, Samuel a Sárinka Čermákoví a dále Kuba Zaoral, Davídek a Maruška Šupovi a Martin Omasta.

Josef Filip: Sofie, Eliáš, Magdalénka, Tobijáš a Zachariášek Filipovi.

Wanda Šramová: Anička Tomečková, Helena Doležalová, Daniela Kubíková.

Další zvláštní poděkování patří paní Pavle Kašparové, která si vzala na starost akci poděkování všem koledujícím dětem z hejčínské farnosti. V neděli 19. ledna po mši svaté v místnosti nad sakristií mistrovským způsobem sjednotila nabídnutým programem všechny děti bez rozdílu věku, naplnila pár hodin radostí, děti se sdílely o zážitcích, na oběd přijela teplá pizza šunková, sýrová, ananasová apod. Potom proběhl pravý obřad slavení tříkrálové francouzské tradice (Galette des rois). Všichni odcházeli nadšeni a spokojeni.

Oldřich Chytilík

HORKA NAD MORAVOU

Úctyhodných 13 skupinek tříkrálových koledníků putovalo po zasněžené Horce, aby zvěstovali radostné vánoční poselství a pomohli naplnit kasičky pro potřebné. Vybralo se krásných **68 014,- Kč**, a to ještě někteří dárci využili možnosti platby přes QR kód.

Jsme rádi, že už dlouhých 25 let nacházíme ochotné dobrovolníky, kteří se do Tříkrálové sbírky zapojují. Mnozí začínali jako malí tři králové a teď už povyrostli tak, že jsou z nich vedoucí skupinek a mají kolem své vlastní děti, jež v jakémkoli počasí obcházejí dům po domu. Všem děkujeme za ochotu a nasazení!

A je obdivuhodné, že po celých 25 let organizuje tuto sbírku v Horce paní Marie Vepřková. Chtěli bychom jí tímto poděkovat a těšíme se na spolupráci zase další rok!

Jaroslava Krejčí

Z FARNÍ KNIHOVNY

Anselm Grün

Moc nad bezmocí. Rozvíjet vědomí vlastní ceny

Karmelitánské nakladatelství, 1998, 96 stran

Výběr autora Anselma Grūna je sázka na jistotu. Benediktinský mnich a kněz je vyhledávaným duchovním průvodcem pro svou moudrost, kterou sděluje i skrze svou spisovatelskou činnost. Anselm Grün letos slaví 80 let svého života.

Není nikoho, kdo by byl vždy sebevědomý a „byl vždy v pohodě“. Každý se potýkáme s pocitem vlastní nedostatečnosti nebo nejistoty – někdo více, někdo méně – v nejrůznějších situacích. Nesmí jí být moc, aby nás psychicky nedrtila.

Jak nahlížet sám na sebe Anselm Grün ukazuje na jednání Ježíše se Zacheem, ochrnutým a dalšími uzdravovanými, které pozvedá. Autor poskytuje pomoc psychologa zamýšlejícího se nad příčinami pocitů méněcennosti a úzkostí definované jako „bezmoc“. Radí, jak můžeme překonat bezmoc vůči sobě samému, bezmoc vůči druhým a bezmoc vůči světu s křesťanským pohledem na důstojnost člověka vyplývajícím z Ježíšova jednání a textů Starého a Nového zákona. Ohromně povzbuzující čtení, posilující pocit vlastní hodnoty, pomáhá porozumět sobě i lidem kolem nás. Cenná kniha pro rodiče a pro každého, abychom se dokázali vzájemně povzbuzovat. Četba této knihy rozhodně není ztracený čas. Hojně zvýrazňování pasáží v textu od dřívějšího čtenáře svědčí o hutnosti moudrých sdělení.

ÚRYVEK Z KNIHY:

Ve svém vzkříšení napřímil Ježíš nás všechny. Proto se prvotní křesťané v upomínku na Ježíšovo vzkříšení vždy modlili stojíce zpříma. Při modlitbě zakusili, že jim Kristus daroval jejich božskou důstojnost. (Lk 13,10nn)

Ježíš chce v podobenství o hřivnách ukázat, že člověk, který má obraz Boha působícího hrůzu, nemá šanci. Jemu je všechno vzato. Bude mu odňato i to, co má (Mt 25,29). Tím Ježíš popisuje konsekvenci strachu, nás chce pozvat, abychom šli cestou důvěry, měli odvahu do života, dali v sázku sami sebe. Nezáleží na tom, že rozmnožujeme své hřivny, ale že máme odvahu žít.

„Kdo se ponižuje, bude povýšen“ (Lk 14,11), pak to znamená: „Kdo má odvahu sestoupit do vlastní reality, do temnoty své duše, ten vystoupí k Bohu. Kdo má odvahu přijmout svou pozemskost (humilitas = pokora, pochází od humus, země), chápe také, kdo je Bůh a přichází Bohu blíže. (...) Pokoru jsme však často špatně pochopili jako shrbený postoj, ve kterém se zmenšujeme a popíráme svou hodnotu... Touto špatně pochopenou pokorou podáváme Ježíšovu zvěst převráceně..., vše velké v sobě hned podezříváme jako pýchu, a tak popíráme Boží vznešenost v člověku.

Kolektiv autorů

O mocném působení Dítěte Ježíše

Flétna, 2024, 112 stran

Řada XS č. 20 (malé brožury ve spodní části knihovny)

Ježíše v podobě Dítěte si spojujeme s vánočními svátky – ty už máme za sebou. Přesto si dovoluji „vytáhnout“ tuto knížku, která byla napsána za účelem více informovat veřejnost o Pražském Jezulátku. V nejrůznějších zemích si vystavují kopie této sošky a my Češi máme její originál (!), ale zdaleka se u nás neteší takové úctě

jako v zahraničí. To je smutné. I když v posledních letech vnímám pomalé probouzení.

Příběh sošky Jezulátka začíná ve Španělsku. Vznik sošky není historicky znám, ale k nám se dostala do Prahy se šlechtičnou Marií Manriquez de Lara provdanou za Vratislava II. z Pernštejna, tehdejšího nejvyššího kancléře českého království. Karmelitánům na Malé Straně při kostele Panny Marie Vítězné byla darována dcerou šlechtičny de Lara Polyxenou z Lobkovic v roce 1628.

Velmi osobní úctě se Jezulátko těšilo ze strany více světců, kteří s ním prožili zvláštní mystická setkání: jsou to např. Terezie od Ježíše z Ávily (1515–1582), Terezie od Dítěte Ježíše z Lisieux (1873–1897), Marie Marta Chambonová (1844–1907), Edita Steinová (1891–1942), Faustyna Kowalská (1905–1938). Na více místech ve světě je Jezulátku věnována velká pozornost, dokonce v Itálii v Arenzanu (Janov) mají jemu zasvěcený kostel! Netušila jsem, že se dostalo zvláštního poselství i našemu českému národu, které je zde také uvedeno. A kolik proseb lidí a společenství bylo skrze projevenou úctu k Jezulátku vyslyšeno! To všechno, včetně historických fakt, je systematicky a pěkně zpracováno v této útlé knížce.

knihovnice Marie

SMĚJEME SE S REDAKČNÍ RADOU

Můj Pane, myslím, že na mne můžeš být pyšný. Zatím jsem dnes nezhrěšil, nezaklel, neublížil živému tvoru, neměl nemravnou myšlenku ani touhu. Jsem ti za to velice vděčný. Ale za pár minut musím vstávat, a pak asi budu opravdu dost potřebovat tvou pomoc!

**SLAVNOSTNÍ PŘIPOMÍNKA
1156. VÝROČÍ SMRTI SV. CYRILA
v kostele sv. Cyrila a Metoděje
v Olomouci-Hejčíně**

Čtvrtek 13. února 2025

PROGRAM:

16.45 h. – nácvik odpovědí a zpěvu ke staroslověnské liturgii
(ve vytápěné sakristii kostela)

řídí doc. Miroslav Vepřek, Ph.D.

17.30 h. – mše svatá ve staroslověnštině (v kostele)
celebuje P. Gorazd Cetkovský, O.Carm.

po mši svaté – dvacet minut nahlédnutí do spirituality sv. Cyrila
(ve vytápěné učebně nad sakristií)

doc. Miroslav Vepřek, Ph.D.

Přijměte srdečné pozvání! Svatý Cyrile, oroduj za nás!

INFORMACE

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

ZMĚNY BOHOSLUŽEB V HEJČÍNSKÉM KOSTELE:

V sobotu 22. února mše svatá nebude (duchovní obnova farnosti na Velehradě). Mše svatá nebude také **v pondělí 3. března**.

Každý pátek po skončení večerní mše svaté je v učebně nad sakristií příležitost do 21 hodin k **tiché adoraci**. V pátek 7. února od 20 do 21 hodin bude **večer chval**.

Setkání maminek s malými dětmi se konají ve čtvrtek od 9 hodin dopoledne v místnosti nad sakristií. Náplní je společná modlitba, sdílení, hraní. Kontakt pro ověření si, zda setkání bude, a pro případné dotazy: Zuzka Filipová, e-mail: filipova.zuzka@seznam.cz.

Modlitby matek bývají ve čtvrtek v 19.30 hodin v kapli Panny Marie. Další informace vám může podat Věra Coufalová, e-mail: coufalova.vera@seznam.cz.

V pondělí 3. února je památka sv. Blažeje. Tradiční **svatoblažské požehnání** se bude udělovat po mši svaté.

Setkání pastorační rady farnosti Hejčín se uskuteční ve středu 5. února.

Návštěva nemocných proběhne ve čtvrtek 6. února. Další pak ve čtvrtek 6. března.

Mše svatá za všechny dárce na opravu hejčínských varhan bude sloužena v pátek 7. února v 17.30 hodin. Další pak v pátek 14. března v 17.30 hodin.

V úterý 11. února je **Světový den nemocných**. Modleme se za nemocné a za ty, kdo jim pomáhají.

Úklid hejčínského kostela proběhne v úterý 11. února od 16.30 hodin. Děkujeme předem za vaši pomoc!

Ve čtvrtek 13. února si slavnostně připomeneme **1156. výročí smrti sv. Cyrila**. Program najdete na předchozí straně.

Farní spoření proběhne v neděli 16. února.

Mše svatá více zaměřená na rodiny s dětmi bude v neděli 16. února v 10 hodin. Další pak bude 23. března.

V neděli 16. února oslaví **69. narozeniny** olomoucký pomocný biskup **Mons. Antonín Basler**. Vzpomeňme na něho ve svých modlitbách.

Setkání ekonomické rady farnosti Hejčín bude ve středu 19. února.

Duchovní obnova farnosti proběhne o víkendu 21.–23. února v exercičním domě Stojanov na Velehradě. Sobotní program povede P. Vladimír Záleský, farář v Brně-Bystrci a děkan brněnský. Jako téma si zvolil: *Naděje*. Přihlášky jsou v kostele, odevzdejte je, prosíme, do neděle 9. února. DOF uhradte do neděle 16. února.

V neděli 23. února bude sbírka věnovaná na charitativní aktivity papeže Františka, tzv. **Haléř sv. Petra**.

V neděli 2. března bude **78. výročí úmrtí arcibiskupa Leopolda Prečana**. Po mši svaté v 7 a v 10 hodin bude krypta krátce otevřená k osobní modlitbě u jeho hrobu.

Úmysly mší svatých v Hejčíně na první pololetí roku 2025 je možné zapisovat v sakristii kostela, nejlépe po mši svaté.

* * *

HORKA NAD MORAVOU:

Mše svatá více zaměřená na rodiny s dětmi bude v neděli 16. února. Další pak bude v neděli 23. března.

Sbírka v neděli 16. února bude věnována **na pořízení brány do farního dvora**. Pán Bůh vám odplat' vaše dary!

Setkání pastorační rady farnosti Horka nad Moravou se uskuteční v úterý 18. února.

V neděli 23. února proběhne **sbírka Halěj sv. Petra**.

* * *

KŘELOV:

V neděli 16. února proběhne v Křelově **dětská bohoslužba** a po ní **farní kafe**.

Setkání ekonomické rady farnosti Křelov se uskuteční v pondělí 17. února.

Pastorační rada farnosti Křelov se sejde v pondělí 24. února.

Tříkrálová sbírka ve farnosti Křelov vynesla celkem **51 012,- Kč** z 11 kasiček.

* * *

JINÉ POZVÁNKY:

Zveme srdečně do **loutkového divadla Kašpárkova říše** v neděli 9. a 16. února na pohádku *Míček Flíček*.

V neděli 23. února a 2. března se podíváte na povídání *O pejskovi a kočičce*. Začátek vždy v 15 hodin. Těšíme se na vás. Veškeré informace najdete na www.kasparkovarise.webnode.cz.

Zpravodaj římskokatolických farností Olomouc-Hejčín,
Horka nad Moravou a Křelov.

Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Cyrilometodějské nám. 1,
779 00 Olomouc 9,

tel.: 733 102 175, e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz,

internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz, www.facebook.com/farnosthejcin.

Redakční rada: P. Gorazd Cetkovský, O.Carm., Daniel Dehner,
Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí.

Tisk Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2025.

Příští číslo: 2. března 2025, redakční uzávěrka: 19. února 2025.